

UZASADNIENIE

Strona powodowa, (...) (...) w W., złożyła w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew, w którym zażądała zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego M. N. kwoty 12 644,18 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 14 września 2015 r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 5154,64 zł oraz ustawowymi od dnia 14 września 2015r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 7 489,54 zł.

Na uzasadnienie tego żądania wskazała, że wierzytelność dochodzona przez powoda wynika z braku zapłaty przez pozwanego z tytułu umowy- prosta pożyczka gotówkowa zawartej w dniu 17.04.2009r. między pozwanym a (...) Bank S.A., będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank S.A. Pierwotna kwota kredytu wynosiła: 11 293,80 zł. Z dniem 04.01.2010r. na podstawie art. 492 § 1 pkt. 1 ksh nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. z (...) Bank S.A. Na podstawie art. 494 § 1 ksh (...) Bank S.A. wystąpił z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. Z dniem 01.06.2012r. na podstawie art. 492 § 1 pkt. 1 ksh nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. na (...) Bank S.A. Na podstawie art. 494 § 1 ksh (...) Bank S.A. wystąpił z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. Następnie w dniu 01.06.2012r. (...) Bank S.A. zmienił nazwę na (...) Bank S.A. Pozwany w sposób rażący naruszył postanowienia łączącej ich umowy, wobec czego umowa została mu wypowiedziana. Na pozwanym ciąży obowiązek zwrotu pobranych środków pieniężnych. Pierwotny wierzyciel wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny i uzyskał klauzulę wykonalności. Wszczęte postępowanie komornicze nie doprowadziło do zaspokojenia roszczeń w całości. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 04.03.2015r. powód nabył wierzytelność pozwanego wraz z prawem naliczania odsetek. W celu ponownego wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanemu konieczne jest uzyskanie tytułu wykonawczego na rzecz powoda. Na dochodzoną kwotę 12 644,18 zł składają się następujące należności:

- 5 154,64 zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału- data wymagalności 30.12.2013r.,
- 5 426,81 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela od kwoty niespłaconego kapitału za okres od dnia wystąpienia zaległości w spłacie do dnia 25.02.2015r., wg stopy procentowej wskazanej w umowie każdorazowo nie wyższej niż stopa odsetek maksymalnych- data wymagalności 30.11.2013r.,
- 1 201,30 zł – tytułem kosztów, wezwań, upomnień i opłat poniesionych przez poprzedniego wierzyciela- data wymagalności 30.12.2013r.
- 524,19 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela za okres od daty zawarcia umowy bankowej do dnia jej rozwiązania wg stopy odsetek określonej w umowie nie wyżej niż stopa odsetek maksymalnych- data wymagalności 30.12.2013r.,
- 337,24 zł tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczane od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 26.02.2015r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w niniejszej sprawie- data wymagalności 14.09.2015r.

Powód wskazał, iż prawo naliczania odsetek wynika z treści art. 481 § 2 zd. 2 k.c. oraz umowy. Pozwany został poinformowany o zmianie wierzyciela. Powód wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty całej należności w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania listu. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi.

Postanowieniem z dnia 07 października 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Dzierżonowie.

Pismem z dnia 20 listopada 2016 r. strona powodowa uzupełniła braki formalne pozwu poprzez przesłanie pełnomocnictwa oraz podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 kwietnia 2009r. pozwany- M. N. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą w K. umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego o nr (...). Pozwanemu Bank udzielił kredytu w kwocie 5 154,64 zł na okres od 14 kwietnia 2009r. do 15 listopada 2013r.

Dowód- umowa kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...) - k. 64-70.

W związku z powstaniem zaległości w spłacie kredytu (...) Bank S.A. wypowiedział pozwanemu umowę kredytu nr (...) z dnia 17 kwietnia 2009r. z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia, co miało miejsce w dniu 26 września 2009r.

Dowód- wypowiedzenie umowy kredytu z dnia 15.09.2009r. wraz z dowodem doręczenia- k. 71-72.

W dniu 09 lutego 2009r. (...) Bank S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny o nr (...), w którym stwierdził, iż M. N. z tytułu zaciągniętego kredytu- umowa nr (...) z dnia 17 kwietnia 2009r. posiada zadłużenie, które na dzień 09 lutego 2009r. wynosiło 6 235,36 zł, w tym należność główna w wysokości 5 154,64 zł.

Postanowieniem z dnia 09 marca 2010r. Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie nadał klauzulę wykonalności w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (sygn. akt I Co 580/10).

Dowód- bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 09.02.2010r.- k. 73,

- postanowienie z dnia 09.03.2010r- k.74.

W dniu 04 marca 2015r. (...) Spółka z o.o.Spółka (...)zawarła z stroną powodową- (...)(...) w W.umowę przeniesienia portfela. Jak wynika z treści tej umowy w dniu 26 lutego 2015r. (...) Bank S.A.dokonał przelewu wszystkich wierzytelności wyszczególnionych w wykazie wierzytelności w formie aportu do (...) Sp. z o.o.Spółka Komandytowa z siedzibą w W..

Dowód- umowa przeniesienia portfela z dnia 04.03.2015r.- k. 24-27.

W dniu 20 marca 2015r. (...) Spółka z o.o. Spółka (...) podpisały ze stroną powodową aneks nr (...) do umowy przeniesienia portfela w celu dokonania korekty ceny i zaktualizowania danych dotyczących wartości i liczby wierzytelności wchodzących w skład portfela. Na rzecz powoda zostały przeniesione wierzytelności wyszczególnione w załączniku nr 1 (forma papierowa) oraz załączniku nr 2 (DVD). Zgodnie z tym załącznikiem przedmiotem umowy była wierzytelność wobec pozwanego M. N., zamieszkałego w B. na łączną kwotę 12 306,94zł.

Dowód- aneks nr (...) do umowy przeniesienia portfela z dnia 20.03.2015r.- k. 28-32.

Pismem dnia 04 marca 2015r.pozwanego zawiadomiono, iż (...) Bank S.A.dokonał przeniesienia przysługującej mu wierzytelności z tytułu umowy (...), zawartej w dniu 17.04.2009r. wraz ze wszelkimi prawami na rzecz Spółki (...) Sp. z o.o.sp. k. z siedzibą w W.. Następnie, w związku z przeniesieniem ogół praw i obowiązków przysługujących (...) Bank S.A.w spółce (...) Sp. z o.o.sp.k. na (...) Sp. z o.o.sp. k.a. oraz na podstawie umowy o przelew wierzytelności z dnia 04 marca 2015r. zostały przelane przez (...) Sp. z o.o.sp. k. na rzecz (...)(...) w W..

Dowód- zawiadomienie z dnia 04.03.2015r. – k. 55.

Pismem z dnia 07.04.2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 12 386,59 zł do dnia 14.04.2015r.

Dowód- wezwanie do zapłaty z dnia 07.04.2015r.- k.56.

W dniu 14 września 2015r. powód wystawił: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analizy, w którym oświadczył, że na dzień 14 września 2015r. w księgach rachunkowych Funduszu figuruje

wierzytelność względem pozwanego- M. N. z tytułu umowy nr (...) z dnia 17.04.2009r. zawartej z (...) Bank S.A. Na łączną kwotę wierzytelności 12 644,18 zł składają się:

- kapitał- 5 154,64 zł,
- odsetki liczone od kwoty niespłaconego kapitału od 26 lutego 2015r. do 13 września 2015r- 337,24 zł,
- odsetki karne naliczone przez poprzedniego wierzyciela – 5 426,81 zł,
- odsetki umowne- 524,19 zł,
- koszty i opłaty – 1 201,30 zł

Dowód- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analizy- k. 52.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, o czym stanowi art. 339 § 1 k.p.c. Na mocy art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W toku niniejszego procesu pozwana zachowała postawę całkowicie bierną. Nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie stawiała się- pomimo prawidłowego zawiadomienia- także na rozprawie. W przedmiotowej sprawie spełnione zostały zatem powyższe przesłanki do wydania wyroku zaocznego. Jednocześnie w ocenie Sądu nie wystąpiły przesłanki pozytywne zawarte w treści 339 § 2 k.p.c..

Należy wskazać, że niezależnie od wynikającego z przytoczonego wyżej domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, Sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do jego twierdzeń z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku wątpliwości w tym przedmiocie, Sąd nie może wydać wyroku zaocznego, opierając się tylko na twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych. Należy przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998 roku, I CKU 85/98, LEX nr 1216211; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997 roku, I CKU 115/97, LEX nr 1227454).

Zawarte w pozwie twierdzenia budziły poważne wątpliwości Sądu, wobec czego uznał on za konieczne przeprowadzenie postępowania dowodowego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że przelew wierzytelności uregulowany w przepisach art. 509 k.c., w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności, a jej cesjonariusz powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje, bowiem status wierzyciela, przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu (cedentowi). Z powyższego wynika, że cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze aniżeli mógł to uczynić cedent. Sytuacja prawna dłużnika nie może ulec na skutek przelewu pogorszeniu w porównaniu z sytuacją, jaka istniała przed przelewem (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2013 roku, V ACa 733/12, LEX nr 1289450). Należy jednocześnie podkreślić, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 roku, V CSK 187/06, „Monitor Prawniczy” 2006, nr 16, s. 849).

Ciężar dowodowy we wskazanym zakresie spoczywał zatem na stronie powodowej. Sąd uznał, że strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy czym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności

(art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, publ. Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, publ. OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie dawał podstaw do uznania, ażeby zaistniały przesłanki uzasadniające obciążenie pozwanego należnościami dochodzonymi pozwem a wynikającymi z dokumentów przedstawionych Sądowi do oceny. Powód nie wykazał bowiem dostatecznie, że służy mu wierzytelność wobec pozwanego.

Nie wątpliwie pozwany zawarł z (...) Bank S.A. w dniu 17 kwietnia 2009r. umowę kredytu o nr (...). Następnie umowa to została mu wypowiedziana, w związku z zaległościami w płatności. Bank wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, na który tut. Sąd nadał klauzulę wykonalności. Brak jest jednak dowodów, aby prawa i obowiązki z tej umowy przeszły na rzecz powoda. Pierwotnym wierzycielem był (...) Bank S.A.. Jak wynika z dołączonych do pozwu dokumentów powód miałby nabyć wierzytelność wobec pozwanej od (...) Sp. z o.o. sp. k.a. Natomiast nie ma wykazanego w jaki sposób (...) Sp. z o.o. sp. k.a. miałyby stać się dysponentem dochodzonej wierzytelności. Nie przesądza o tym dołączony dokumenty w postaci Umowy przeniesienia portfela z dnia 04 marca 2015r. oraz aneks nr (...) do tej umowy z dnia 20 marca 2015r. Są to bowiem umowy zawarte pomiędzy (...) Sp. z o.o. sp. k.a a powodem, a nie z pierwotnym wierzycielem. Na fakt legitymacji czynnej powoda nie wskazuje także treść wezwania do zapłaty adresowane do pozwanego ani zawiadomienie go o zmianie wierzyciela. Są to bowiem dokument prywatny i zgodnie z treścią art. 245 kpc stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenia zawarte w dokumencie. Nie ma również dowodów doręczenie przedmiotowych pism pozwanemu.

Wskazać w tym miejscu należy, że strona powodowa jest przedsiębiorcą korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Z tych względów powinna być świadoma zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony aktywnej. Przypomnieć jednak wypada, iż strona powodowa nie może się powoływać przed Sądem na dokumenty, nawet gdyby ich treść była znana pozwanej, jeżeli nie zostały przedstawione jako dowody w sprawie. Przedstawienie dowodów w rozumieniu art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c. oznacza w wypadku dowodów z dokumentów po prostu ich złożenie do akt sprawy w załączeniu do pisma procesowego albo podczas rozprawy. Zatem strona powodowa zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika powinna wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dokumentów przedłożyć je Sądowi wraz z pozwem. Uznać zatem należało, iż strona powodowa w toku niniejszego postępowania wykazała się bierną postawą.

Mając więc na uwadze, że strona powodowa nie udowodniła ich przelewu na jej rzecz dochodzonej wierzytelności, należało powództwo oddalić.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,

2. odpis wyroku zaocznego wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej,
3. ustalić w pesel-sad adres zameldowania pozwanego,
4. akta przedłożyć po wykonaniu pkt. 3.

09 marca 2016 r.

(urlop sędziego ref. 12-19.02, szkolenie 29.02-02.03 2016r.)